

hvor der er Arbejde — for der er sikkert trindt om i Landet Arbejde nok, naar de overhovedet ville søge det — er det ikke Nød“. Jeg skal da minde om, at da den første, saa vidt jeg ved, der kom med en lignende Udtalelse her i Rigsdagen, nemlig Højesteretsadvokat Halkier, som i et Par Aar repræsenterede Københavns 7de Valgkreds, skulde til at bevise, at der var Arbejde nok, viste det sig, da de arbejdsløse her i København søgte op til ham, at han intet Sted vidste, hvor han kunde anvise det Arbejde, han havde staaet og talt højt om her. Det ærede Medlem for Skjolddelev (J. Nielsen) var i Fjor eller i Forfjor inde paa den samme Historie, men han kom ogsaa galt afsted. Jeg troede derfor, at dette Gespenst skulde vi snart være færdig med her paa Rigsdagen. Imidlertid har det ærede Medlem for Ruds-Vedby fremdraget Sagen, og han maa vel mene, at der nede paa den Egn, hvor han er fra, og hvor han altsaa har noget Kendskab til Forholdene, er Mangel paa Arbejdskraft. Men nu er det saa uheldigt for det ærede Medlem, at da han havde sluttet sine Udtalelser, gik jeg hen til ham og spurgte, om han ikke vilde sige mig, hvor paa Landet der var Mangel paa Arbejdskraft. Det vidste det ærede Medlem ikke noget om, men han kunde maaske nok finde nogle Fæstemænd, der havde nogle ledige Pladser. Men ude paa den Egn, hvor det ærede Medlem bor, er der uheldigvis ikke Mangel paa Arbejdskraft, i hvert Fald har man ikke kunnet faa opspurgt, hvor Manglen var. Oppe i Helsingør have vi en hel Mængde arbejdsløse Mennesker gaaende, hvoraf ogsaa en hel Del er vant til Landarbejde og ogsaa gerne vil have det. I den Anledning søgte de til Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds Anvisningskontor, uden at man der har kunnet skaffe dem noget Arbejde. Saa indeholdt den 23. August Arbejdsgivernes Organ „Samfundet“ her i København en Artikel, hvor man brugte omtrent de samme Udtalelser som det ærede Medlem, og talte om de infame Arbejdere, der uaftet de kunde faa vellønnet Arbejde paa Landet, ikke vilde gaa derud, men hellere slide Asfalten og Brostenene end arbejde for Eksempel for 3 Kr. daglig. Der blev saa fra Smedenes Anvisningskontor i Helsingør skrevet til „Samfundet“s Redaktion med Anmodning om Anvisning paa dette Arbejde, da der var en Mængde Mennesker deroppe, der gerne vilde have saadant Arbejde og vare vant dertil. Selvfølgelig svarede Redaktionen,

at det havde den intet Kendskab til, men den vidste, at der for nogle Aar siden havde været Mangel paa Arbejdskraft i Slagelse, Kalundborg og Holbækegnen; altsaa dernede hvor det ærede Medlem er fra. Redaktionen anbefalede derfor vedkommende Tillidsmand paa Kontoret at skrive til Arbejderorganisationerne i Slagelse og andre Byer, saa vilde han nok faa Besked. Han skrev ikke blot til Arbejderorganisationerne, men ogsaa til Arbejdsgiverorganisationerne. Kun en af dem svarede, nemlig Arkitekt Thomsen i Slagelse, og hans Svar lød paa, at han ikke kendte noget til, hvor der var Plads at faa for ledige Arbejdere. Han anbefalede imidlertid vedkommende at henvende sig til Formanden for Arbejdsgiverorganisationen for Midtsjælland, Hofjægmester Howden-Rønnekamp paa Næsbyholm. Vedkommende skrev saa til denne, men Hofjægmester Howden-Rønnekamp har indtil Dato ikke svaret, naturligvis fordi han heller ikke ved noget om, at der er Steder paa Landet, hvor man mangler Arbejdskraft. Jeg synes, man skulde lade være med overfor Arbejderne at komme med disse Historier, som man jo dog faar drevet i Halsen den ene Gang efter den anden, thi ganske givet er det, at Arbejderne gaa ikke og sulte inde i Byerne, naar de kunne faa Arbejde ude omkring, vel at mærke, naar det er Folk, der ere vant til Landarbejde, og saadanne var det, vi kunde tilbyde oppe fra Helsingør. Jeg syntes, at de Herrer for deres egen Skyld skulde lade være med at komme med disse Beskyldninger, da de dog maa have lagt Mærke til, at de blive drevne dem i Halsen Gang efter Gang.

Jeg har dernæst en ganske kort Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Jeg ved ikke, om jeg har forstaaet den højtærede Minister rigtigt. Jeg stillede nemlig et Spørgsmaal til ham vedrørende folkevalgte Borgmestre i Købstæderne. Den højtærede Minister svarede ikke herpaa, men udtalte, at der var enkelte Ting, som det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) havde spurgt ham om, og dem skulde han komme til senere. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, naar jeg forstod den ærede Minister saaledes, at han ikke agtede at svare paa mit Spørgsmaal, men jeg vilde anse det for at være meget kedeligt, hvis den højtærede Minister ikke vilde gøre det. Som jeg udtalte forleden, fandt jeg nemlig den højtærede Ministers Ide fra 1899 om, at man i Stedet for Politimesteren skulde tage en Borger i